

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci žalobcu: **dpt. J. C.**, bytom v K., zastúpeného JUDr.J.J., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **Ú.P., Š., pracovisko K. Z.**, K. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: 2007/00336 z 19. marca 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/35/2007-32 z 19. septembra 2007, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. septembra 2007, č.k. 7S/35/2007-32, **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku - ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Úr.P. K. pracovisko K. II. z 22. decembra 2006, č.: 2006/1699, ktorým bol žalobcovi v zmysle § 100 ods.2 a § 64 zákona č. 195/1988 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnej pomoci“) odňatý peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia a jeho vyplácanie zastavené dňom 1. januára 2007 – žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal a zároveň vyslovil, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach žaloby, dospel k záveru, že správne orgány rozhodli v súlade so zákonom o sociálnej pomoci, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) zamietol. Krajský súd uviedol, že podľa posudku žalovanej z 9. marca 2007 sa žalobca považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím a patrí mu preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím s potrebou sprievodcu bez časového obmedzenia, pričom mu z jeho ťažkého zdravotného postihnutia, najmä v oblasti zvýšených výdavkov, nevyplývajú žiadne sociálne dôsledky. Nakoľko žalobca popri svojom zdravotnom

postihnutí nepoužíva technicky náročné pomôcky, ktoré sú vymenované v prílohe č. 12, skupiny I.II. zákona o sociálnej pomoci, krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, keď žalobcovi nebolo navrhnuté poskytnúť peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia, pretože zákon uvedenú možnosť nepripúšťa.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby mu bol vyplatený už skôr uznaný príspevok so spiatočnou platnosťou. V rámci odvolania zdôraznil, že „aj zákon uznáva pre ťažko postihnutých občanov výpomoc, pričom on bol uznaný ako 70% invalidný dôchodca, lebo mal pracovný úraz, za čo mu Slovenská poisťovňa do roku 2001 dávala rentu a potom mal dostať podporu od Úradu práce, čo ale nedostal pre ignoráciu určitej osoby!“ Žalobca ďalej uviedol, že „žiť v takom stave ako je on, bez pomoci je skoro nemožné, lebo na všetko potrebuje cudziu pomoc, za čo potrebuje zaplatiť!“ Odvolanie odôvodnil citáciou ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a/,c/,d/,f/ O.s.p. tak, ako to bolo uvedené v poučení napadnutého rozsudku krajského súdu s tým, že navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil v jeho prospech, aby ešte mohol žiť ako riadny občan našej republiky .

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade § 250ja ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 100 ods. 2 zákona o sociálnej pomoci príslušný orgán peňažný príspevok na kompenzáciu alebo peňažný príspevok za opatrovanie odníme alebo ich výplatu zastaví alebo peňažný príspevok na kompenzáciu alebo peňažný príspevok za opatrovanie zvýši alebo zníži a vypláca ich vo vyššej sume alebo v nižšej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na peňažný príspevok na kompenzáciu alebo peňažný príspevok za opatrovanie a na ich výplatu.

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bol žalobcovi odňatý peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia podľa § 100 ods. 2 zákona o sociálnej pomoci, vyplácanie ktorého bolo dňom 1. januára 2007 zastavené.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu vychádzal z posudku vydaného jeho oddelením posudkových činností 22. decembra 2006, podľa ktorého sa žalobca považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím, nakoľko miera jeho funkčnej poruchy bola stanovená vo výške 50% podľa prílohy č.4, časť XII. A., bod 5.b. zákona o sociálnej pomoci s tým, že mu patrí preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom bez časového obmedzenia. V rámci tohto posudku bolo navrhnuté sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu kompenzovať formou poskytnutia prepravnej služby a tiež poskytnutím opatrovateľskej služby. Žalobcom požadovaná forma kompenzácie - peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia - nebola navrhnutá, pretože žalobca nespĺňal podmienky prílohy č. 12 k zákonu o sociálnej pomoci.

Odvolačí správny orgán, za účelom objektívneho posúdenia veci, doplnil dokazovanie posudkom jeho referátu posudkových činností z 9. marca 2007, podľa ktorého miera funkčnej poruchy žalobcu bola stanovená na 70% s preklasifikovaním najzávažnejšieho zdravotného postihnutia podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnej pomoci, časti VIII.A.1.d/. Podľa uvedeného posudku sa žalobca považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím s tým, že mu patrí preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím s potrebou sprievodcu bez časového obmedzenia. Preklasifikovanie postihnutia u žalobcu však nemalo vplyv na kompenzáciu zvýšených výdavkov žalobcu v dôsledku hodnotenia zdravotného stavu podľa prílohy č. 12 I.II. k zákonu o sociálnej pomoci. U žalobcu sa totiž v čase rozhodovania žalovaného správneho orgánu, nejednalo o chronický stav v zmysle bodu I. zoznamu prílohy, pri ktorom dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne a bytového zariadenia, v dôsledku ťažkých porúch mobility bez používania technicky náročných pomôcok a taktiež žalobcom používaná pomôcka (francúzske barle) nepatrí do taxatívne vymedzeného zoznamu technicky náročných pomôcok uvedených v bode II. zoznamu prílohy, ktorých používaním dochádza k nadmernému opotrebovaniu šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že podľa posudkov vydaných podľa § 57 ods. 1,2 zákona o sociálnej pomoci žalobcovi požadovaná forma kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia nebola navrhnutá, žalobca nespĺnil zákonné podmienky v zmysle § 64 ods. 1 písm. b/ 1. uvedeného zákona pre poskytovanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Za tohto stavu vo veci možno konštatovať, že nepochybil žalovaný správny orgán, keď rozhodol o odňatí uvedeného príspevku žalobcovi od 1. januára 2007, nakoľko preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s citovaným ustanovením § 100 ods. 2 zákona o sociálnej pomoci.

Odvolačí súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý žalobu ako nedôvodnú zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, ktorý náležitým spôsobom aj odôvodnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods.1 O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 28. marca 2008

**Anna Žíková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová